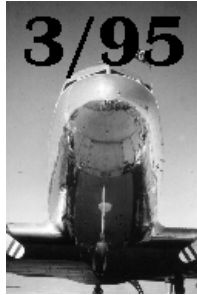

LENTOLEHTINEN 3/95

LENTOLEHTINEN

Numero 3/95 29.6.95

Tässä numerossa:

- [Mielikuvilla lentämistä](#)
- [Terveisiä Rahavirastosta](#)
- [Kerholaisten työtunnit](#)
- [Poliisitymää sun muuta kivaa](#)
- [Kari Lumppio - huoltotyön sankari](#)
- Terveisiä Kepneleiriltä (*Aineistoa ei ole vielä toimitettu WWW:tä varten*)
- [Good Airmanship Guide...](#)
- [Valokuva PIKin koneista](#)
- [Kimppakyydillä Räyskälään!](#)
- [PIK-tutkain](#)
- [Viralliset aktiivikerholaiset](#)
- [PIK-muisti](#)

Mielikuvilla lentämistä

“Tässä ei ole kysymys lentämisestä. Lentokone ei ole päämäärä sinänsä, se on väline. Henkeään ei pane alttiiksi lentokoneen takia. Eihän talonpoikakaan kynnä auransa eteen. Mutta lentokoneen avulla saa jättää kaupungit ja niiden pikkuvirkamiehet ja pääsee taas kosketukseen vanhan talonpoikaisviisauden kanssa. Pääsee tuuleen, tähtien, yön, hiekan, meren yhteyteen. Mittelemään luonnonvoimien kanssa. Odottamaan aamunkoittoa niin kuin puutarhuri kevättä. Kaipaamaan lentokenttää kuin luvattua maata ja etsimään totuuttaan tähdistä.

En kadu mitään. Olen pelannut ja hävinnyt. Se kuuluu ammattiini. Mutta olen saanut hengittää meren ulapan tuulta. Ne, jotka sitä ravintoa ovat maistaneet, eivät unohda sitä koskaan. Eikö olekin totta, toverit? Emmekä me tässä vaaraa etsi. Sellainen on tärkeilyä. Minä en pidä härkätaistelijoista. Enkä minä vaaraa rakasta. Minä tiedän mitä minä rakastan. Elämää.”

Antoine de Saint-Exupéry: Terre des hommes

Lentämisen viehätys on mielikuvissa. Lieneekö missään muussa toiminnassa yhtä paljon rajoituksia kuin lentämisessä? Sää, tekniikka, ilmatila, lentokenttäpalvelut, polttoaineen riittävyys, massa, raha, tieto, taito... Silti jaksamme lentää ja perusteena on “vapaus”.

Olen oppinut rakastamaan myrskyjä - kun olen maassa. Silloin ajattelen, että onneksi en ole lentämässä. Kolmas peräkkäinen päivä säitä päivystämässä syrjäisellä kentällä. Tekninen vika ja pellit auki kahdenkymmenen asteen pakkasessa. Jälleen syrjäisellä kentällä. Odottamista, päivystämistä. Kolmas peräkkäinen tunti matkalentoa marginaalisäässä, matalia pilviä väistellen, kun mukana olevat sääliuskat lupaavat asteittain hyvää kaksi tuntia sitten.

Mutta sitten - vain muutama ikimuistoinen elämys, ja kaikki kärsimykset ovat unohtuneet. Suora selvitys Brommasta pinnalle 75. Taakse alas jää pieneksi kutistuva kiitotie... Lentoonlähtö rankkasateessa ja auringonpaiste pumpulikerroksen päällä. Ja kaikista parasta - yölennon valoleikki. Alla kaupungit, yllä tähdet ja musiikkina moottorin monotoninen hyrinä. Mikä onkaan kauniimpaa kuin yövalaistu kiitotie. Lähestymisvalot, kynnysvalot, keskilinjavalot, kosketuskohtavalot, reunavalot...

Kurinalaisuudesta, tekniikasta ja osaamisesta seuraa vapaus, niin ristiriitaiselta kuin se kuulostaakin. Olkoonkin lyhytaikaista ja ohimenevää, niin vapautta se on ja vertaansa vailla!

“Ja pimeys nousi kuin tumma savu ja täytti laaksot. Niitä ei enää erottanut tasangoista. Mutta jo nyt valaistuivat kylät ja tähtikuviot toisilleen vastaamaan. Ja lentäjänkin painoi sormellaan koneen valot vilkuttamaan vastaukseksi kylille. Koko maankamara peittyi valokutsuihin, jokainen talo sytytti tähtensä kohtaamaan loputtoman yön niin kuin majakka kääntää vilkkunsa merelle. Kaikki ihmiselämää kattava kimalteli. Fabien katseli haltioituneena, miten lento pimeään oli tällä kertaa kuin saapuminen satamaan, hidas ja kaunis.

Osoitinten radiuim alkoi hohdella. Lentäjä tarkasti lukeman toisensa jälkeen ja oli tyytyväinen... Hän hipaisi sormellaan terästankoa ja aisti elämän värinän metallin läpi: metalli ei tärissyt vaan eli. Moottorin viisisataa hevosvoimaa symnyttivät aineeseen hyvin lempeän virran, joka muutti jäisen kovuuden samettiseksi lihaksi. Ei tälläkään kertaa huimausta ja hurmiota, nytkin lentäjä aisti elävän lihan salaperäisen työskentelyn.”

Antoine de Saint-Exupéry: Vol de nuit

Simo Tauriainen

Terveisiä Rahavirastosta!

Kesän helteet ovat tulleet ja mieli on erittäin kesäinen. Silti virasto työllistää jäseniään ja lentämiset siirtyvät "ettäpäin" kesälle. Kiireiden keskellä ovat seuraavanlaiset yleiset huomiot nousseet ajankohtaisiksi:

Rahavirasto nyt

Vaikka kesämuistiossa murisin messujen osalta, niin jotakin hyvää sentään. Messujen tulos kevään osalta piti aika hyvin paikkansa budjetin kanssa:

Budjetti	Toteutunut	Erotus	
Liikevaihto	1253000	1270300	+ 1.4 %
Tulos	140700	143800	+ 2.2 %

Kevään tulos arvioni mukaan näyttölee noin 70% koko vuoden messutoiminnasta. Syksyn messut ovatkin selvästi pienempiä, mutta ei missään nimessä mitättömämpiä!

Lentolaskutus kaudelta I saatiin vihdoin ja viimein postiin kesämuistion valmistuttua. Se sisälsi moottorikoneiden ja Hiacen laskutuksen tammikuulta huhtikuulle. Tällä hetkellä tehdään jo seuraavaa laskutusta kuumeisesti, jotta se saadaan tämän lentolehtisen mukaan. Toivottavasti siinä on kaikki kerhon laskutettavat kohteet 31.5 asti.

Tilikirjanpitoa jatketaan kunhan tilikirjanpitäjä saapuu takaisin maahan.

Hukatut jäsenet

Viimeisen puolen vuoden sisällä ovat seuraavat kerhon jäsenet muuttaneet tuntemattomiin:

Ainaisjäsenet: Pavas Petri ja Heikki Hoppania, vuosijäsenet: Jari Korpela, Jouni Pöntynen, Pekka Äiräs, Esa Pääkkönen, Silja Järvinen, Heikki Koivisto, Kim Janson, Ilija Lazarow, Seppo Kiviniemi, Jarmo Helasuo, Tapani Teeriaho, Jussi Snällström ja Kalle Lindell. Jos tiedätte kyseisistä henkilöistä jotakin, niin ilmoitelkaa asiasta ystävällisesti johtokunnalle. Lisäksi myös seuraavat herrat ovat kateissa: Matti Ruusunen, Sami Karttunen, Mikael Donoghue, Jarkko Koskinen.

Tuplaidentiteettien osalta kerhossamme on kuulemma kaksi Jukka Jaatista. Toivoisin, että he molemmat lähettäisivät yhteystietonsa uudelleen kerhon rahastonhoitajalle.

Työtunteja tarjolla....

Murjuun on tarkoituksena hankkia HPY:n puhelinosake. Laskelmiemme mukaan se on pidemmän päälle halvempi ylläpitää kuin TKY:n alaliittymää. Tähän puhelinooperaatioon tarvitaan kipeästi työnsuorittajaa. Tehtäviin kuuluu kesän mittaan mm.: selvittää liittymiseen liittyvät kuviot, ostaa markkinoilta halpa puhelinosake ja -laite, hoitaa puhelinkaapelin vetämisen talokeskukselta Murjuun, tilata HPY:n miehet kytkemään talokeskuksella piuhan päät, ja pyytää TKY:ltä 0-eston nykyiseen Murjun puhelimeen. Jos olet kiinnostunut asiasta, ota yhteyttä rahastonhoitajaan!!!!

PIK:n sisäinen puhelinmuistio

Johtokunta omassa viisaudessaan päätti painattaa kesän Lentolehtisen liitteeksi PIK:n sisäisen puhelinluettelon. Sen tarkoituksena on palvella kerholaisten kontaktien luojana ja yhteydenpitomuistiona.

Päätöstä edelsi hyvin pitkä keskustelu kerhon juridisesta oikeudesta painattaa ko. luettelo.

Johtokunta katsoi puhelinnumerotietojen olleen kerhon sisällä julkista tietoutta jo vuosia. Lisäksi muistion kanteen painatetaan teksti, jossa lukee: "Vain kerhon sisäiseen käyttöön". Sanktiona sille, joka antaa puhelinmuistion kaupallisiin tarkoituksiin, joutuu selvittämään tekemisiään kerhon kuukausikokouksessa kaikkien "niin mukavien ja ystävällisten" kerholaisten edessä. Eiköhän se riittää peloittelusta...

Lennokasta Kesää toivottelee

Niiles Airola

Rahastogorilla

Kerholaisten työtunnit työkaudelta 1994-95

Työtunnit kaudelta 1.5.94-30.4.95 on taas saatu laskettua ja urvellusaika laskennan tuloksista alkaa nyt, ja päättyy kohta. Lentohinnat ajalle 1.5.95-30.4.96 määräytyvät siis alla olevien tuntien mukaisesti, joten, jos havaitset laskennan tuloksissa jonkinlaisia

virheitä, reklamoi niistä välittömästi rahavirastoon Nillelle tai Kedelle, numerot löytyvät lehden lopusta. Tunneissa ei ole huomioitu mahdollisia 1000 tunnin hyvityksiä eikä siirtoja.

Airola Niiles 323	Kosonen Mikko 98	Puputti Jukka 157
Anttila Jarkko 207	Kuisma Harri 163	Purje Juha 199
Eiden Niko 141	Kuusisto Minna 0	Purokoski Tero 26
Elo Markku 201	Kymäläinen Pasi 21	Rantanen Kimmo 152
Gerlander Mika 200	Lahdenperä Juha 155	Rehn Lasse 27
Greus Pasi 101	Lahtinen Jukka 34	Riikonen Petri 85
Haikarainen Mirva 60	Laine Nina 121	Roschier Markku 135
Hakala Tom 212	Laine Toni 79	Ruusunen Matti 107
Hakanen Ville 302	Laitila Jyrki 30	Rytkönen Janne 50
Hakkila Kirsi 230	Laitila Markus 58	Ryynänen Jari 22
Halme Juha 101	Lamminkari Juha 157	Rönkä Heikki 222
Hartikainen Heikki 82	Lindqvist Timo 310	Saarto Timo 82
Hatamo Timo 14	Loimaranta Ville 217	Sainio Sakari 125
Heikkilä Joni 64	Lumppio Kari 200	Salmi Sami 101
Hirvonen Mikael 141	Lybeck Tero 102	Salminen Juha 212
Huopio Simo 102	Makkonen Petri 99	Salo Heikki 339
Hurskainen Tero 310	Mertanen Pauli 20	Savola Marja 300
Jaatinen Jukka 1	Meskanen Ilpo 157	Savolainen Akseli 98
Jehkonen Petri 23	Mononen Jukka 294	Starck Vesa 30
Johtimo Tapio 254	Munter Niko 11	Suila Marjukka 100
Kalaja Harri 22	Munukka Petri 30	Sundell Olli 166
Kallio Katariina 124	Nuotio Vesa 102	Suokko Markku 156
Kalliola Kimmo 100	Nyberg Petri 15	Suominen Petri 344
Karali Ismo 79	Nyberg Sakari 75	Tanner Vesa 80
Katajamäki Ari 69	Olli Pasi 209	Tauriainen Simo 95
Kere Petri 30	Oura Matti 33	Termonen Mikko 168
Keskinen Marko 207	Palanterä Markku 53	Tiainen Hanna 35
Kilpeläinen Juuso 164	Pallonen Janne 201	Tiitu Hannu 22
Knuuttila Erkki 12	Pekkala Teuvo 165	Vahtera Ari 30
Kokkonen Pauli 228	Pesonen Urpo 135	Varis Karri 51
Koski Marko 100	Pietilä Mikko 151	Viljamaa Ahti 200
Kosomaa Janne 390	Pitkänen Petri 44	Viljanmaa Mika 310

*Laskennasta vastasi
Marko Keskinen*

Poliisitymää sun muuta kivaa

Poliisitymää, lätköitä, volvoja, opekurssilaisia, maailmanenitenkenkäsaanutrocket, muumilimsaa, makkaraa, pillejä, näkkäriänuotiossa, aurauskeppejä, tuulta, aurinkoa, satelliittikuvia, lätkää, lennokkeja, juoksua, turvaistuin, ehjiäkabiineja, sapliineja, ruåtsalaispåliseja ja pyh... Siinå tåmån kevåån pursukurssi påhkinånkuoressa.

Tåmån kevåån pursukurssi alkoi lievien vastoinkåymisten saattelemana. Kentållå oli vettä enemmän kuin tarpeeksi. Hieman ennen kurssin alkua kerrotaan lasten laskeneen kanootilla veden valtaamaa ojaa pitkin kentån laidalta asuntovaunualueelle. Me kurssilaiset ajelimme autolla pitkin kentåå leikkien jäänmurtajaa. Toisena pivånå kävimme joukolla hankkimassa Monon kehumia Haisaappaita Forssasta. Piti hån kurssilaisilla olla yhdenmukaiset varusteet. Forssasta löysimme myös mielenkiintoisen tankkauspaikan. Ystävä Kebab -kuppilasta löytyi kaikkea mahdollista Blognes pizzasta lähtien (kyllä vaan nimi on kirjoitettu ihan oikein). Erityisesti Karri ihastui paikan antimiiin, kun taas Vili ei suostunut edes testaamaan kyseistä paikkaa vaan marssi suorinta tietä tuttuun ja turvalliseen Rossoon.

Karri Varis kärsi nimensä aiheuttamista epäluuloista lentotaitoan kohtaan, mutta rpisteli kuitenkin kurssin läpi. Toisinaan korkeutta piti kuitenkin hakea Mallrboron avulla. Karrin haaveena on ilmeisesti lentå "luu ulkona" pilottireiskat päässä Tom Cruise tyyliin. Karri ei koskaan unohtanut lausua "maailman eniten kenkää saanut Rocketti", jos hyppykone oli näkyvillä. Kurssimme kulki Forssaan ja takaisin tyylikkäästi Volvoilla (3 kpl). Erityismaininnan ansaitsee Juha Lamminkarin kurssia edeltävänä iltana Pohjanmaalta pimeässä ostettu projekti-Volvo. Volvo osoittautui matalaviritteiseksi heti ensimmäisenä aamuna, kun Räyskälän off-road osuudella pakoputki alkoi laahaamaan radan pintaa. Tästä ja lukuisista muista kauneusvirheist huolimatta Juha sanoi Volvon olevan ihan hyvä kunhan sitä "vähän laittaa." Lukuisten iltalomien ja myöhäisten aamuhermisten takia Juhan pahvi on vieläkin työn alla. Kurssin aikana opimme myös, että Juhan aloittaessa helikopterivitsin kannattaa toivoa lyhennettyä yksilapaista versiota tai poistua paikalta.

Hyvästä kiinniotosta kehuttakoon Vesa Starckia, joka saapui EFRY:yyyn useamman päivän ja noin 15 keikkaa myöhemmin kuin muut, mutta sai Joukon(?) kiinni jo viikossa. Mainittakoon vielä, että Vesa onnistui sankarillisesti pääsemään noin 7km päähän kentästä julkisia kulkuneuvoja käyttäen!! Kurssin suuret lentjsankarit olivat Ilpo Meskanen ja Marko Koski, jotka eivät malttaneet pitää tassujaan erossa lentämisestä edes iltaisin. Kuppilasta ostettu upea valkoinen liidokki sai kyytiä motellin aulassa kunnes hajosi ja korjattiin ja hajosi ja...

Nokkelana poikana Marko keksi lentokonehallin oville muutakin kytt kuin tuulensuojana toimimisen - ne nimittäin leikkaavat paksutkin jatkojohdot poikki kun vauhdilla ajelee yli. Johdon päässä ollut rakennustyö keskeytyi kunnes johto parsittiin kasaan - onneksi Marko on aito ssshhhklinen. Sähköisten ominaisuuksien lisäksi Markolla oli lentäminen ihan veressä (1,5%). Liekö lennokin kanssa temppuilu auttanut, koska Marko sai toimia ensimmäisenä radio-ohjattuna lennokkina. Vilin Volvolla Marko ei onnistunut lentämään puhtaasti koko Forssan matkalla: vaikka oikea jalka oli koko ajan pohjassa ei tuulilasissa ollut lanka tahtonut oieta. Itsekin rttihippely harrastaneena Ilpo osasi järjestää eräälle hyppjlle ja Vilille ohjelmaa. Hån antoi Vilille mahdollisuuden vilkutelaa naruissa stkivlle hyppjlle niin, että myös hyppj varmasti sen huomasi, jos uskalsi katsoa allensa.

Katariina Kallio noudatti liikenneturvan valistusta ja vytti itsensä kiltisti turvaistuimeen, jotta olisi nähnyt muutakin kuin painorajoituskylyt. Vilin mielestä Katariina mahtuu pujottautumaan vihin vaikka ne olisivat jo valmiiksi kiristetyt. Vili nimittäin avuliaasti valmisteli molemmat ohjaamot lentämään tyhjänä Katariinan ensimmäisellä yksinlennolla - Vilik muka hermostunut??

Kaksitasoja Räyskälässä? *Kuva Rainer Bärts*

Vili kutsui omia oppilaitaan sapliineiksi koko kurssin ajan ja kukaan ei vielääkään tiedä miksi. Välillä tuntui siltä, kuin Vilikin olisi kaivannut opettajaa, ainakin sukkaostoksilla. Tennissukkien koko ei aina tosiaankaan ole sama kuin Vilin bootsien koko. Vilin takki muuten kaipaa jo parsimista, eli työtunteja lienee luvassa halukkaille. Mono esitteli kurssilla uusinta lakkimuotia lyhyellä lipalla varustetulla "Kennametal" -lippiksellä. Matkalentovarustukseen lisättäväksi kurssi suosittelee Hankkija-lippistä, joka takaa farmarin kuin farmarin suosion pellolla.

Räyskälöityminen iski koko kurssiin pahasti kun kurssin puolivälissä päätimme lähteä viettämään "perjantai-iltaa" Forssaan. Mukuluksessa oli kumman hiljaista ja opettajamme ja Puukone-Väisänen päättivät omia koko paikan ja DJ:n, jolla oli onneksi paljon heidän mieleistään musiikkia. (esim. Tuomari Nurmio, Juice, jne.) Juri ansioitui tunkemalla oluttuopin suuhunsa ja pärskimällä tempun lopuksi kaljat lattialle -jo on miehellä suuri suu. Me oppilaat ja Juri lähdimme pakoon moisesta paikasta, jossa joka toinen repliikki alkoi: "Kun minä silloin nuorena..." Päädyimme siis 54:seen. Hauskinta koko keikassa oli seuraava aamu, kun luimme kuppilassa perjantain Hesaria ja ihmettelimme, että ei uudempaa löydy - oli siis taas perjantai.

Saunan lauteilla piti olla tavallista varovaisempi jutuissaan ja jättää kaikki poliisivitsit kertomatta, koska samoilla lauteilla olleet noin 30 polliisia eivät välttämättä olisi niistä pitäneet. Eivät he kyllä lentäjistä muutenkaan pitäneet vaan aiheuttivat jopa ihan oikean poliisitymän omimalla kaiken käyttökelpoisen kenttätilan.

Vili ja Mono osoittivat tuntevansa erilaiset juomat, kun smurffilimsa löytyi kaljakorista heti lahjoitushetkellä. Mono varasi oman muumilimunsa aamuksi ja uhkasi sitä, joka sen joisi, melkoisilla ukaaseilla. Kaverukset Vili ja Mono olivat koko kurssin ajan lyömätön parivaljakko, jonka tunnisti jo kaukaa. Kaikkensa antaneina ja tarkkareiden läpäisyistä yllättyneinä he vetäytyivät Otaniemeen tentteihin. Vili nähtiin seuraavina päivinä harhailemassa pitkin poikin kirjastoa...

Monolle kiitokset loistavasti hoidetusta paperisodasta, jonka tuloksena melkein kaikilla lienee oma pahvi. Kurssin hyvän fiiliksen säilyminen oli pitkälti juuri opettajien ansiota, sillä he jaksoivat ruoskia oppilaat ylittämään itsensä vaikka se välillä mahdottomalta tuntuikin. Lopulta opimme myös juoksemaan.

Katariina Kallio & Marko Koski

Sapliinit talvipäivillään *Kuva Rainer Bärns*

Kari Lumppio - huoltotyön sankari

Lentolehtinen jatkaa tunnettujen ja tuntemattomien pikiläisten esittelyä. Tällä kertaa vuorossa on lähes kaikkien tuntema tuore purjelennon opettaja ja huoltotyön sankari KLumppio.

Aurinkolasit ja tinttilakki -
purjelentäjähinaajan vakiovarusteet
Kuva Mika Mustakangas

Tässä numerossa esiteltävä kuukauden pärsstä on mies, joka ei ole tehnyt itseään kuuluisaksi sillä että hän kuuluu, vaan pikemminkin sillä että hän on paikalla. Saatat löytää hänet Räyskälästä kelipäivänä hinaamasta, joskus pursikoneestakin. Tai Malmilta, missä sankarimme saattaa viettää pyöreitäkin päiviä myöhässä olevan huoltoprojektin kimpussa. Tavoitteena voi esimerkiksi olla, kuten tänäkin keväänä, saada Suhinu lentokuntoon muitten Kebneleiriläisten jo matkustettua tunturiin odottelemaan hinauksia. Kebneleiri taas ei kebneleiri olisikaan, jos Kari ei löhöilisi yläpunkassa, näyttäen usein lähes nukkuvalta, mutta yllättäen heittääkin purevia tai hauskoja kommentteja muitten keskustelun sekaan. Vuodesta toiseen Kebnellä myöskin hätkähdyttää outo luonnoilmiö, joka saa Karin muutoin niin kalpean naaman muuttumaan merkillisen vaaleanpunaiseksi, lumppionpunaiseksi. Kuulinpa jonkun joskus toteavan, että Karin tulisi rekisteröidä kyseinen punaisen sävy viralliseen värikartastoon. Kari on PIKIn kahdesta Lumppiosta se vanhempi ja kuuluisampi. Ensialkuun mies saattaa vaikuttaa hieman jurolta, mutta onnistuttuasi hieromaan tuttavuutta löydät sanojensa takana seisovan miehen, jonka huumori puree silloin kun se kukkii.

Karin ilmailuinnotus alkoi vuosien -70 ja -73 välillä 6.3., ilmavoimien vuosipäivänä, kun pieni miehenalku näki neljä Fougaa ylilennolla Sepänkylässä, Vaasan lähellä. Se teki vaikutuksen, hän oli kertaheittolla menettänyt sydämensä. Sen jälkeen Kari on lukenut ilmailusta kaiken mitä käsiinsä on saanut. Lentäjää hänestä ei kuitenkaan pitänyt tulla, vaan palomies ja fudiksen pelaaja. Lentsikat olivat se mikä kiinnosti. Jossain vaiheessa Karin sisko kävi pursiteorioita, ja vaikka ne jäivätkin suorittamatta, jäi oppikirja jäljelle ja Kari tajusi, että lentäminen olisikin ihan oikeasti mahdollista. Poika keräsi kahden kesän tienestit ja meni Perhojokilaakson ilmailukerhon pursikurssille Kruunupyysä -84. Tuo kurssi oli Karin tietojen mukaan kyseisen kerhon ainut kurssi, ja hän kurssin ainut joka on myös jatkanut lentämistä. Yllätyksekseni sain myös kuulla, että Kari onkin PIKissä vain sivujäsen, varsinainen jäsenyys on juuri tuossa Perhojokilaakson ilmailukerhossa. PIKiin Kari liittyi syksyn ensimmäisessä kuukausikokouksessa -86 heti tultuaan "valtion poikaleiriltä" TKK:lle. A2- kurssin lennot alkoivat Ronny Reijosen opetuksella seuraavana vapunpäivänä, ja pahvi oli kädessä syksyllä -87. Hinauspahvin Kari lensi vuonna -90, ja hinaajana hän onkin toiminut ahkerasti, puolet n. 450 tunnin moottoritiimasta on tullut hinauksista. Hinaamista Kari pitää mukavana, silloin saa lentää ilmaiseksi ja lentämisellä on joku tarkoitus. Siinä saa myös hyvää harjoitusta, touhussa kun ei juurikaan pääse olemaan loppoaikaa. Pursitiimaa Karilla on noin 135 tuntia.

Terävät kommentit kehitteillä yläpunkassa
Kuva Heikki Rönkä

Perinteistä preferointia moottori- ja pursilentämisen välillä ei Kari kykene tekemään. Molemmissa on sama periaate, istutaan ilmassa. "Sitä se lentäminen on". Moottorikoneesta vain tulee kovempi ääni. Moottorilennossa hyvää on se, että melko varmasti pääsee paikasta A paikkaan B, tosin Kari kertoo ettei kovin usein ole siirtynyt paikkaan B. Matkalento pursikoneella olisi myös se, missä Kari tahtois olla parempi. Muutenkin nykyään lentämisellä tulisi olla jokin tarkoitus, enää ei jaksaa vain cruisailla ympäriinsä, Kari kertoo. Se saattoi myös olla yksi syy sille, että tänä keväänä Kari osallistui myös pursiopekurssille. Hän kertoi tajunneensa ettei hänestä tule suurta matkalentäjää, ja jotenkin oli kehityttävä, mentävä eteenpäin. Opettamisessa kiehtovaa Kari epäilee olevan sen, että saa nähdä kun ihminen oppii. Toisaalta se voi olla kurjaakin puuhaa. Asia selvinnee ensi keväänä, jos Kari saa ensimmäiset oppilansa. Opekurssilla sanottiin, että hyvä puoli opettamisessa on myöskin se kun tutustuu uusiin ihmisiin, mutta ainakin vielä Kari väittää hänelle olevan sama kuka siellä edessä istuu.

Karin luottamustehtävänä PIKissä on ollut koneenhuoltajuus; viisi vuotta Suhinun huoltajana ja yksi Muhinun. Ensimmäisen kerran hänet valittiin Suhinun huoltajaksi heti fuksivaalikokouksessa, ja virka venähti heti kerralla neljän vuoden pituiseksi. Huollot ovatkin olleet Karin pääasiallinen työtuntien lähde; noin 2300:sta tunnista noin 1900 on pelkkiä huoltoja. Kari haluaa antaa vastineensa kommentteihin, joiden mukaan huoltohommiin ei pääse sisään. Huoltoihin on tultava sillä asenteella, että homma otetaan vakavasti, ja siihen ollaan valmiita laittamaan reilusti aikaa. Hommia ei voikkaan osata heti tullessaan, mutta vähitellen ne oppii kun rupeaa vain tekemään. Liian paljon on Karin mukaan jokapaikansählääjiä, joilla on aina kiire, ja halutaan tehdä vain kivoja hommia. Sillä asenteella ei ikinä opi huoltamaan.

Hyväksi puoleksi kerhossamme Kari nimeää sen että vaihtuvuus on niin suuri. Porukka pistää toisiaan kuriin, eikä pääse syntymään "local assholeja", joita monissa muissa kerhoissa esiintyy. Toisaalta taas PIK on liian suuri. Oletetaan aina, että JOKU tekee hommat, ja juuri silloin käy niin kuin joka vuosi hinauskoneitten kanssa ennen Kebneä. Totta kai jos jotain saisi toivoa ilman todellisuuspohjaa, haluaisi Kari kerhoon lisää koneita, "kaikki mahdolliset koneet pitäis olla". Toisaalta tunnollinen huoltaja toteaa heti, etteihän niitä kukaan huoltaisi. Taitolentokone olisi Karin mielestä kiva, sekä moottori-, että pursipuolella. "Se vaan houkuttelevuudestaan huolimatta jää yleensä varsin pienen porukan huoleksi." Kari ihmettelee joidenkin valituksia siitä, että pursilentäminen olisi kallista kerhossamme. Hänen mielestään hintamme ovat valtakunnan halvimmat, jos vain tekee töitä kerholle.

Kysymys, miksi lentäminen on kivaa, vai onko se, saa Karin miettimään pitkään. Lopuksi tulee vastaus selittelyjen myötä; "Saattaa kuulostaa kummalliselta, mutta parasta ehkä on se että saa olla rauhassa yksin. Teknisenä suorituksena ei lentäminen enää tuota hupia. Alussa oli hauska oppia uutta, mutta nyt plussana on se, että on paikka missä olla rauhassa." Lentämisen huippufiiliksiä Kari kertoo moottoripuolella olleen osuman nolla-viivalle Utin tarkkuuslaskun SM-kisoissa, ja purjelennossa taas sen, kun Viron lentoleirillä -92 Kari lensi Jantarin tyyppikeikalla ensimmäisen kunnan matkalentonsa, edestakaisin Ridalista Tartoon, suuntaansa noin 55 km. Toiseksi mieleenpainuneeksi pursilentokokemuksi Kari mainitsee keikan Kebnellä Acrolla, kun köysi irtosi Suhinusta 370 metrissä ja pyrkiessään takaisin kentälle, hän törmäsi aaltoon ja joutui 5100 metriin saakka. Köyden irtoamissyötä ei Kari paljasta. Sanoo sen selvinneen, ja lupaa ettei se toistu. Ikävimmäksi kokemukseksi ilmailun puiteissa haasteteltava kertoo olleen sen ettei päässyt ensimmäisestä pursitarkkaristaan läpi, jonka jälkeen kestikin kuukausi ennen kuin pääsi uusille koululentoille, ja

lupakirjan saanti venyi kauas syksyyn, kun tarkastuslentäjät olivat kiven takana. Tässä Kari lisääkin PIK:in hyväksi puoleksi maakuntien lentokerhoihin verrattuna sen, että meiltä löytyy tarkastuslentäjiä omasta takaa. Todella pelottavaa tilannetta ei Kari kerro eteen tulleen. Joskus ovat kämmenet hionneet, muttei koskaan ole pelottanut niin, että olisi mennyt paniikkiin.

Jantarista tuli Karin lempikone. Se lentää hänen sanojensa mukaan "oppikirjan mukaan", eli ei oikea kierteestä jos sitä ei oikaise, sitä todella lentää, kun koneessa ei ole "saksalaisia spring-jousia", vaan tuntee enemmänkin olevansa koneen kanssa yhtä. Moottorikoneista Karille mieluisimpia ovat Suhinu ja JAK-52. Jälkimmäinen samasta syystä kuin Jantar; siinä on potkua. Suhinulla taas on kiva luonne, erityisesti hitailla nopeuksilla ohjaimet ovat tasapainoiset. Millä Kari mielellään lentäisi olisivat suihkukone ja hävittäjä. "Ne menevät lujaa ja nopeasti ja korkealle." Suhinuun liittyy muisto Karin kurssiajoilta, kun varsinainen koulutuskone oli remontissa, ja koulutus tapahtui Suhinulla. Kari käsitti väärin opettajan komennon mennä yksinlennoille ja opettajan ollessa toisen oppilaan kanssa lennolla otti Kari Suhinun ja lähti kurvailemaan. Opettaja hiilti huomattuaan Suhinun kadonneen ja vielä enemmän tavoitettuaan oppilaansa ilmasta yksin ilman valvontaa. Tilanteesta ei kuitenkaan onneksi seurannut muuta kuin opettajan merkintä Karin papereissa: "erittäin oma-aloitteinen".

Jossain vaiheessa haastattelija, jonka sydän on lämmin Pohjanmaata kohtaan, ja on näkevinään haastateltavassa pohjalaisia piirteitä, ei malta olla kysymättä tältä pitääkö hän itseään pohjalaisena. Kari sanoo, ettei ole eteläpohjalainen, niinkuin pohjalaisuus yleensä käsitetään, mutta pohjalainen kuitenkin. Se tuntuu enemmän kodilta kuin Uusimaa. Kari itse myöntää hänellä varmaankin olevan pohjalaisen mielenlaadun, jonka määritelmään kuuluu se, että hän tulee toimeen omillaan, eikä

välttämättä tarvitse muita ihmisiä; on rehellinen ja suora, vaikkei sanokaan kaikkea; pitää omat asiat yleensä omana tietonaan ja on "ittensä kokoinen", eli ei rehentele muttei myöskään vähättele itseään.

Marjukka Suila

Uudet onnelliset tyypit koneesta jolla joku muu voisi yrittää korvata taidon horsepowerilla... *Kuva Mika Mustakangas*

Good Airmanship Guide ja muutakin...

Ulkomaisilla lentokentillä käydessä on eteen tullut usein sikäläisten Ilmailulaitosten julkaisemia lentäjille tarkoitettuja opuksia. Erityisesti Englannin CAA ja USA:n FAA ovat julkaisseet erittäin paljon mm. yleisilmailun turvallisuuteen liittyvää materiaalia. Näistä erityisesti CAA:n julkaisema safety leaflet -sarja on mielenkiintoinen. Ko. sarjan ensimmäinen julkaisu on Good Airmanship Guide, joka etenkin kaikkien moottorilentäjien olisi hyvä lukea. Suurin osa sarjan julkaisuista sisältää täysin yleistä, lähinnä moottorilentämiseen liittyvää juttua ja vain vähän maakohtaista asiaa. Ilmailulaitoksemme mielestä tällaisten ulkomaisten julkaisujen lukeminen on aivan hyvä asia, kunhan maakohtaiset erikoisuudet jätetään pois. Onhan esim. Good airmanship samaa kaikkialla - tai ainakin pitäisi olla! Ei olisi varmaan huono idea ILL:lle harkita jonkun vastaavan opuksen laatimista Suomessa!

Murjuun tulee mappi, josta ko. julkaisuja voi käydä lukemassa. Mappiin on jatkossa tarkoitus kerätä lisää sellaista materiaalia, jota kaikkien olisi hyvä lukea. Siis: Lue ja opi!

Lopuksi CAA:n sanoin: Don't do anything stupid - become an old pilot, NOT a bold pilot!!!

Kimmo Rantanen

Valokuva PIKin koneista

Jo monena vuotena on ilmassa ollut ajatuksia, että PIKin kaikki koneet pitäisi kerrankin saada samaan valokuvaan. Onhan PIKin laivasto (11 konetta) suurimpia (peräti suurin?!) suomalaisten ilmailukerhojen joukossa, joten tällainen kuva olisi aivan must Pik-Pubin seinällä. Vahinko, ettei Muhinu ja Jakki ole enää rivissä. Kuvaus olisi helppo toteuttaa Räyskälässä. Kerhossahan on paljon hyviä kuvaajia ja ilmakehuvaajia. Tiedotusvälineetkin voisivat kiinnostua moisesta tapahtumasta. Toivottavasti kuvaus tänä kesänä vihdoinkin toteutuu. Jutun kirjoittaja voi tarvittaessa junailla homman.

Kimmo Rantanen

Mussunmussun

Onko moottorikoneiden lyhin varausyksikkö muuttunut kokonaiseksi vuorokaudeksi vai miksi johtokunnan varauskirjassa ei tunneta kellonaikoja. Ja kuinka tätä kahden varauskirjan järjestelmään oikein pitäisi käyttää. Alkaako johtokunnan myöntämä varaus klo 00:00 ja onko kone vapaa, jos varaaja ei ole puolen tunnin kuluttua varauksen alkamisesta paikalla? Ja koska ilmestyy lisää sivuja varauskirjaan, eikös siinä pitäisi olla sivuja kuukaudeksi eteenpäin?

Epätietoinen Pohjanmaalta

PIK-tutkain

Toukokuun kuukausikokous päätti myöntää ja myös olla myöntämättä tili- ja vastuuvapauksia

11.5.95 pidetty toukokuun kuukausikokous keräsi Serville parikymmentä kesää odottavaa kerholaista. Kokouksessa oli esillä kahden edeltävän vuoden tilinpäätösten vahvistaminen ja tili- ja vastuuvapauden myöntäminen johtokunnille. Kokouksen aluksi heräsi keskustelu kokouksen laillisuudesta ja päätösvaltaisuudesta, sillä siitä ei oltu ilmoitettu Tekniikka- ja Talous -lehdessä, vaikka kokouksessa käsiteltäisiinkin vuosikokousasioita - sen sijaan huhtikuun kokouksesta oli lehdessä ollut ilmoitus, mutta asiat oli silloin siirretty toukokuulle vähäisen osanottajamäärän vuoksi. Joten ollako päätösvaltainen vai ei, siinäpä pulma... Kukaan ei kuitenkaan vastustanut laillisuutta ja päätösvaltaisuutta, joten keskustelun jälkeen päätettiin kokouksen sitä olevan, ja toivottiin kädet ristissä, ettei kukaan nostaisi asiasta kannetta. Kokous kuunteli JP:n pitkän esityksen vuoden 1994 tilintarkastusmaailman ja kerhon hallinnon ihmeellisyyksistä, ja niinikään pitkän keskustelun ja tiukan äänestyksen jälkeen tili- ja vastuuvapaus päätettiin myöntää ja tilinpäätös vahvistaa, vaikka kaikki ei ollutkaan ihan niin kuin olisi pitänyt olla. Monilta kerholaisilta näytti unohtuneen, ettei tili- ja vastuuvapaudessa ole kyse vain tileistä vaan koko kerhon hallinnosta ja tehdyistä päätöksistä ja toimenpiteistä. Sen sijaan kokous totesi vuoden 1993 tili- ja vastuuvapaudesta päätettäessä ettei 1994 vuosikokouksen edellyttämiä toimenpiteitä asioiden kuntoonsaattamiseksi ollut tehty, ja tiukan äänestyksen jälkeen vuoden 1993 tilinpäätös vahvistettiin mutta johtokunnalle ei myönnetty tili- ja vastuuvapautta.

Hinaussopimus tehty - hinaajista pulaa!

Hinaussopimus kerhon ja Räyskälä-Säätiön välillä on solmittu pääpiirteiltään samansisältöisenä kuin aiempinakin vuosina. Sopimuksen mukaan Suhinu on kesän ja alkusyksyn Räyskälässä hinaamassa, ja pikiläisten velvollisuus on järjestää koneeseen hinaaja. Hinauslentäjistä on kuitenkin ollut pulaa, ja varsinkaan uusia hinaajia ei ole muutamana viime vuotena ilmaantunut. Niinpä kesälle on vielä runsaasti vapaita vuoroja, joita hinausvuoroguru Juha Lahdenperä mielellään jakaa. Jos siis voit lähteä hinaamaan, soita Juhalle (2414560, 949-444067) ja varaa vuorosi. Uusia hinauslentäjiä kouluttavat mm. Onska, Ahti ja TePe. Edellytyksenä on 150h tiimaa, josta vähintään 100h mottikoneelle ja vähintään jotain purtsikallakin. Hinauslentäminen on kivaa ja sitä paitsi se on paras tapa saada lentää ilmaiseksi!

Suhinu uudessa ulkoasussaan *Kuva Mika Mustakangas*

Messuongelmia

Kerhon tärkein taloudellinen yhteistyökumppani Suomen Messut on antanut ymmärtää, etteivät he ole täysin tyytyväisiä pikiläisten palvelutasoon Messukeskuksen pysäköinninvalvonnassa. Kerholaiset ovat Messujen saaman palautteen mukaan kuluneen kevään aikana olleet epäkohteliaita asiakkaille, eikä sovittuja työaikoja ole aina noudatettu ja sovittua valvojamäärää ei ole pystytty tarjoamaan aivan jokaiseksi päiväksi. Ei liene liioiteltua korostaa messuilla tehtävän työn ensiarvoista tärkeyttä kerhon taloudelle ja toiminnalle, joten jokaisen kerholaisen on syytä mennä itseensä ja pohtia korjausta ilmenneisiin ongelmiin. Onhan kaikkien edun mukaista että työ messuilla sujuu kaikkia osapuolia tyydyttävästi. Messut järjestääkin ongelmien poistamiseksi alkusyksystä koulutustilaisuuden, jossa käydään läpi asiakaspalvelutyöhön liittyviä asioita ja pysäköinninvalvonnan sujuvaa hoitamista. Tilaisuus on pakollinen kaikille messupomoille tai sellaisiksi haluaville, ja erittäin suotava (eli lähes pakollinen) kaikille muille. Kerho antaa osallistujille tilaisuudesta täydet työtunnit.

Opetko koulutusluvissa?

Räyskälässä liikkunut huhu, etteivät kaikki kerhon pursoriopet olisi koulutusluvissa, on virallisesti potaskaa. Kyseessä oli inhimillinen vihre, kun Pöyhkölässä oli liikkunut pruju vanhasta koulutusluvasta ja se oli pistänyt jonkun silmään. Nyt voimassaolevassa (20.12.94 - 18.2.96) luvassa on kaikki pursoriopet mukana.

Koulutusta tarjolla

Ensi talvena kerho järjestää vain peruskurssit, sekä yölentokurssin. I-tai jotain muita kummallisia papereita haluavien tulisi ottaa yhteyttä koulutuspäällikkö Marja Savolaan ja sopia josko yhteistyö sopisi jollein muulle kerholle.

Kerhon vanhan ystävän aika koitti

Kerholaisten pitkäaikainen ystävä ja kaikkien Kebnenkävijöiden muistama vuokranantajaäitihahmo Ruutsin Lapista, rouva Ida Niia, menehtyi loppukeväätä. Kerho on muistanut omaisia kauniilla adressilla.

PIKOpen onnistui jo toisella yrittämällä vuosien tauon jälkeen toukokuun lopulla. Kisa oli tiukka ja värikäs matkalento-osuuden suuntautuessa Otaniemen kautta Porkkalaniemelle ja Kirkkonummen kautta takaisin Malmille. Kisassa oli neljä osallistujaa, tällä kertaa vain pikiläisiä, ja sen voitto meni Teuvo Pekkalalle ~1000 virhepisteellä. Hopeaa vei uusi kisanamaa ja nouseva, lupaava tuore kyky Timo Lindqvist ~1800 virhepisteellä, ja pronssille ylsi SM-kisapilotti Klumppio ~2500 virhepisteellä. Kerhon neljänneksi parhaaksi tarkkuuslentäjäksi nimettiin Mikko Pietilä. Kisan järjestelyistä vastasi ansiokkaasti tarkkuuslentoguru Vellu Salokangas.

PIKloset

Lennokinrakentaminen on taidelaji, tässä performanssivuorossa Vili *Kuva Vilin kamera*

PIKloset keräsi tänä vuonna peräti kuusi purjelentokonekuntaa toukokuun puolessavälissä Räyskälän kansainväliseen lentokeskukseen normaaleihin purjelentokisasäihin: sateeseen tai muuten vaan onnettomaan säähän. Edustettuna olivat PIK neljällä joukkueella (FIM, FQ, FK ja FM), EIK EK:lla ja Kutonen ry aidolla Kakkosellaan. Vaikka matkalentosäät olivat vähintäänkin onnettomat, lentotehtäviä kuitenkin oli: maaliinlaskukisa, tempulentotehtävä acrolla ja pitkällisen puurtamisen vaatinut lennokinrakentaminen joka päättyi mahtavaan lennätysspektaakkeliin. Maaliinlaskukisassa kyntensä näyttivät jälleen kerhomme lennonopettajagurut, jotka kisasivat senttien tarkkuudella pilkusta. Tempulentotehtävä Acrolla Nuotion Vesan arvostellessa suoritusta sisäperspektiivistä sitä vastoin oli tasaisempi, mutta kokemus oli valttia tässäkin lajissa. Sen sijaan

lennokinrakennuskilpailu antoi vapaat kädet innovatiivisuudelle ja luovuudelle. Valmislennokki Mäkärän aineksista oli syntynyt mitä merkillisimpiä lentolaitteita aina kaksitasosta canardiin, jopa niin, että lennokisarjan suunnittelija tuohui viritelmistä ne nähtyään niin että herätti koko motellin meuhkaamisellaan. Pahaksi onneksi tuomariston vertailulennokiksi rakennettu luomus päätti rakastua taivaan sineen niin, että katosi metsänrajan taakse kahdeksan minuutin liitelyn jälkeen. Kisan voitto ja upea kiertopalkinto Champion-pipo menivät jälleen tälläkin kertaa kerhon ulkopuolelle: kisan kokonaisvoitto, kaksipaikkaisuuden voitto ja puukoneluokan voitto menivät kakkosella lentäneille Väisäselle ja joukkueeseen minuuttia ennen kisan alkua liittyneelle Koljoselle, kun taas hopeatila, yksipaikkaisuuden voitto ja kuitukoneluokan voitto löysivät tiensä EIK:n EK-joukkueelle ja Soikkelille. Paras pikiläinen joukkue sai arvostetun ja kunnioitetun pronssitilan, tai 2-penkkiluokan hopean, mikä oli kaksipaikkaisuutta hallinneelle mestarille Vilille kova pala... Peränpitäjäksi jäänyt pikiläisjoukkue sen sijaan ei päässyt edes positiiviselle pisteluvulle heidän taktikoituaan ja jätettyään lentotehtävät väliin...

Pikiläismenestystä purjelennon SM-kisoissa

Tämänvuotisten purjelennon SM-kisojen voitto jäi kummankin luokan osalta Räyskälään. Vakioluokan mestaruuden vei NIL:n Asko Pankka ja 15m-luokan voiton Hämeenlinnalaisten Martti Koivula. Kerhoa edustaneet pikiläiset menestyivät näissä erittäin vaihtelevissa säissä lennetyissä kisoissa varsin mainiosti: Jari Julin saavutti 15m-luokan hopeasijan ja Vesa Nuotio oli vakioluokan seitsemäs. Muita kerhoja edustaneita pikiläisiä olivat mm. vakioluokassa Timo Kiiha (9.), Harri

Hirvola (10.), Jouni Pirtola (19.) ja Raimo Nurminen (18.), sekä 15m-luokassa Antti Lehto (4.) ja Hannu Korhonen (14.). Kisoissa oli

yhteensä kuutisenkymmentä purjelentokonetta, ja ne olivat samalla myös esi-EM-kisat ensikesän kansainväliseen koitokseen. Purjelennon SM-tittelistä kisattiin myös juhannuksenalusviikolla Nummelassa, missä pidettiin kerholuokan SM-kisat. Siellä kerhon mainetta puolusti kerhokisakonkari Juuso Kilpeläinen, joka sijoittautui kahdennakseksi, eli hyvinkin yli puolivälin.

SM-Purjelentäminen ei ole aina ruusuilla tanssimista, se on joskus myös ankaraa tinttilakin virittelyä. *Kuva Mika Mustakangas*

Virallinen kesäleiri kotomaassa

Kesäleiri järjestetään Räyskälän maataloussyisen evakkoretken aikana jossain, jos joku kerholainen löytyy leirin järjestäjäksi. Kiikalaa on ehdoteltu, mutta innostus leiriä kohtaan on ollut varsin vaatimatonta. Maatalousnäyttelyn ajaksi koneet on kuitenkin roudattava pois Räyskälästä, joten joku ratkaisu ongelmaan löydetään. SM-kisojen ajan on kolme kerhon purjekonetta majoillut Nummelassa, jossa lentotoiminta on ollut melko vilkasta. Nummelaa on vilauteltu myös maatalousleirin paikaksi. Virallisen kesäleirin epäviralliseksi kilpailijaksi on Ari Katajamäki (puh. 452 2785k) organisoimassa mahdollisesti pienimuotoista kesäleiriä heinäkuun viimeiseksi viikoksi Menkijärvelle Pohjanmaan lakeuksille.

Kesäleiri Virossa

Viron leiri sen sijaan alkaa varmistua yhden väli vuoden jälkeen. Leiristä kiinnostuneita kerholaisia on jo kertynyt sen verran monta, että heinäkuussa standardikalusto suuntaa kohti etelänaapuria ja Ridalia. Leirin ajankohta on 8.-15.7.95, joten mukaan haluavat ilmoittautu koot välittömästi Baltian Maiden Suhteiden ValioKunnan Puheenjohtajalle dipl. ins. Kari Kempille. BMSVKPJ Kemppi koordinoi leirijärjestelyjä. Karin tavoittaa puhelimitse ehkä jostain seuraavista numeroista: 5102628k, 949-429612. Virossa on kivaa, tai ainakin on aina ennen ollut! Bearnaiskastikkeet on jo hankittu ja sisäfileet tilauksessa!

Siirtohinauksia Suhinulla

Johtokunta on 10.4.95 päättänyt Suhinin siirtohinauhinnaksi kerhon ulkopuolisilta 500 mk/h edestakaiselta matkalta veloittuna. Päätöksestä tiedottaminen vain oli valitettavasti johtokunnalta unohtunut.

CSX kärsi vuotuisen pienenpienen pikkuvaurionsa

Pieni nykyään punavalkoinen urheilulentokoneemme kärsi alkukesästä pienen vaurion läpilaskussa Malmille, kun sen kannus irtosi. Koneen miehistö kuitenkin havaitsi tapahtuneen riittävän ajoissa ja näin esti suuremmat vahingot. Tapahtumasta selvittiinkin säikähdyksellä ja pienillä peltinaarmuilla koneen pyrstössä.

PKT:ssa on nyt melutodistus

Taannoin keväällä tulivat Berlin-Tempelhofin virkailijat tivaamaan PKT:n pilotilta koneen melutodistusta. Sellaistahan ei tietenkään ollut, joten laskeutumismaksu määrättiin meluavalle koneelle rangaistuksenaomaisesti 10 tonnin MTOW:n mukaan! Mutta vahingosta viisastuneena on sellainen nyt koneeseen hankittu, joten Saksanmatkajat voivat odottaa pääsevänsä vastaisuudessa hieman huokeammalla. Terveenä, ulkomaanmatkailu avartaa.

COV pelastautumassa

Kerho on tukenut myös valtakunnan perusturvallisuutta: COV oli vuokrattu koulutuslaitteeksi SILlin SAR-kurssille. Kurssin aikana kone keräsi noin 20h tiimaa. Uusia tähystys- ja pelastuspilotteja saatiin maahan 7 kpl.

OH-777 MV:n onnettomuustutkintaraportti valmistunut

Viime kesänä, 23.7., tuhoutui Hämeenlinnan Ilmailukerhon ASW-20BL OH-777 pilvilennolla Portaassa jouduttuaan hallitsemattomaan lentotilaan. Pilvilentosää onnettomuuspäivänä oli hyvin vaativa, nostot pilvissä olivat voimakkaita ja vastaavasti myös turbulensia esiintyi. Koska koneen hajoamiseen johtaneiden tapahtumien kulusta ei ole tarkkoja havaintoja, on tutkijalautakunta arvioinut koneen todennäköisen lentoradan laskennallisesti, ja pystyikin niiden avulla heti aluksi rajaamaan rakenteellisen vaurion pois onnettomuuden syistä. Onnettomuustutkintalautakunta pitää todennäköisimpänä sitä, että kone nostosta poistuttaessa on voimakkaiden puuskien ja ilmavirtausten vaikutuksesta kallistunut voimakkaasti pituusakselinsa ympäri ja joutunut enemmän tai vähemmän selkäasentoon. Sen jälkeen kone on joutunut kierukkaan tai vinosilmukan tapaiseen liikkeeseen, jossa on syntynyt noin 5-6G:n kiihtyvyyksiä ja ohjaaja on menettänyt hetkeksi joko näkönsä tai tajuntansa. Kun G-voimat ovat hellittäneet, on koneen nopeus kiihtynyt jo niin suureksi, että kone on hajonnut. Lautakunta arvioi tähän kuluneen aikaa noin 16 sekuntia. Koneen hajoaminen on alkanut sivuvakaimen flutterista noin 380-390 km/h nopeudessa, jonka seurauksena takarunko on kiertynyt poikki, ja korkeusvakaaja on revennyt irti, joka taas on aiheuttanut koneen nokan kääntymisen voimakkaasti alas ja siipien katkeamisen, ja myöhemmin rungosta irtirepeytymisen. Tämän jälkeen koneen rungon pintalaminaatit ovat alkaneet kuoriutua irti kuin banaaninkuoret. Koneen runko on jatkanut selkäspiraalissa syöksyä alaspäin, ja kone on ollut voimakkaassa negatiivisen kiihtyvyyksimonikerran aiheuttavassa tilassa. Ohjaaja on tässä vaiheessa hypännyt koneen hylystä, ja laskeutunut laskuvarjollaan pelloille.

Numeerisessa tarkastelussa lautakunta osoitti, että trimmaus on ensiarvoisen tärkeää pilvilennolla, jopa niin oleellista, että mikäli kone ei ole trimmissä ennen tapahtumien alkua, on maksiminopeuden ylittävä nopeus helppo saavuttaa! Toisaalta koneen painopiste vaikuttaa

merkittäväällä tavalla koneen trimmaukseen ja sen tarkkuuteen, ja onnettomuuskoneen painopistettä ei pelkän lentokäsikirjan avulla edes voinut riittävällä tarkkuudella määrittää. Nykyinen purjekoneita koskeva punnitusmääräys ei tutkijalautakunnan mielestä tunnistakaan nykykaluston tarpeita, eikä lentäjä sen perusteella voi todeta koneen todellisen varustuksen ja punnitustodistuksen vastaavuutta. Lautakunta pitääkin varsin huolestuttavana sitä, että lentäjät voivat tietämättään lentää painopiste sallittua taaempänä.

Kyseisen onnettomuuden syinä lautakunta pitää erittäin vaativia olosuhteita pilotin kokemukseen nähden ja pilvilento-ominaisuuksiltaan liian vaativaa konetta, sekä lentojarrujen käyttämättä jättämistä koneen nopeuden kasvaessa.

Lautakunta suosittelee pilvilentokoulutuksen muuttamista siten, että siihen liittyisi lentämistä myös autenttisesti pilvessä. Myös epätavallisista lentotiloista oikaiseminen, eritoten kierukasta oikaiseminen, pitäisi ottaa koulutuksessa tosissaan ja niitä pitäisi myös käytännössä harjoitella, kuten myös lentojarrujen käyttämistä suurilla nopeuksilla. Lautakunta muistuttaa, että pilvilento voi olla vaarallista, ja sen takia kehottaa jokaista lentäjää harkitsemaan vakavasti minkälaisella koneella pilvilentoa harrastetaan, kuinka vihaisiin ja isoihin pilviin mennään, ja suosittelee keinohorisontin käyttöä yhdessä kaarto- ja kallistusmittarin kanssa erillisillä voimalähteillä.

Onnettomuustutkintaraportti on halukkaiden kerholaisten tutustuttavana Murjun Bar-baarissa ja Räyskälän Kämpässä.

Räyskälässä automaattinen sääasema

Räyskälään tuli SM-kisoja varten Vaisalan automaattisen lentosääaseman prototyyppi. Laite havainnoi jatkuvasti säätilaa ja ilmoittaa selvällä englannin kielellä tuulen, näkyvyyden, pilvikorkeuden, muut sääilmiöt ja paineet jaksolla 133.225 saatuaan ensin kaksi rauhallista kantoaalto-lähetystä (siis paina tangenttia pari kertaa jolloin laitteen lähetin aktivoituu). Härvelissä on myös gsm-puhelin, joka vastaa numerossa 940-5461481. Valitettavasti sääasema ei ole tullut Räyskälään pysyvästi, vaan se siirrettäneen pois vielä kesän aikana. Liitto ja säätiö tosin käyvät vielä keskusteluja sen jättämisestä paikalleen - toivottavasti menestyksellisesti.

Lappeenrannassa megailmailutapahtuma

Lappeenrannassa järjestettiin äitienpäivänä kesän ilmailutapahtumien oletettu huippu, kun kymmenettuhannelt ilmailijat ja ilmailusta kiinnostuneet sekä kymmenet pikiläiset kerääntyivät parveilemaan lappeen rannan kentän ympärille ihmettelemään uusia ja vanhoja sota- sun muita koneita. Näytillä oli varsin harvinaisiakin härveleitä idästä ja lännestä ja myös Suomen Ilmavoimista, ja kaikilta mahdollisilta vuosikymmeniltä, mm. P-51 Mustang, Spitfire, Panavia Tornado, Sukhoi Su-26, ja sokerina pohjalla Karairin ATR. Koskahan on Suomessa viimeksi nähty jotain näin upeaa, ja tullaankohan koskaan enää näkemäänkään?

PIK-muisti

milloin	klo	mitä ihmettä
1.- 9. 7.95		Jannen kisat Räyskälässä, muu ilmailu taas varmaan lähes kielletty. Kerhosta ~yksi osallistuja.
6.- 9. 7.95		Tinttiralli Menkijärvellä
8.-15. 7.95		Kesäleiri Ridalissa Virossa. Ilmoittaudu heti Kari Kempille. Bearnaisekastikkeet on jo hankittu!
24.-30. 7.95		Kerhon kesäleiri nähtävästi Kiikalassa tai jossain muualla, Räyskälä kokonaan sulki ja lentäminen absoluuttisen kiellettyä maajussien vallattua kentän
5. 8.95	1800	Saunailta Marskin Majalla lähellä Räyskälää. Kuinka syvälle olutkorit tänä kesänä upotetaan? Kenen vuoro roikkua paluumatkalla Terraarion ikkunan ulkopuolella? Paikalle pääsee Malmilta lentsikalla EFRYyn, Räyskälästä PIK-kuljetuksella ja muualta millä hyvänsä maakulkimella. Tätä ei kenenkään pikiläisen kannata missata!
12. 9.95	1900	Syksyn I saunailta Gorsussa
20. 9.95	1800	Messukoulutustilaisuus kaikille Servillä
21. 9.95	1830	Syyskuun kuukausikokous ja varmaan melkein miljoona uutta jäsentä Servillä
3.10.95	1900	Syksyn II saunailta Gorsussa
19.10.95	1830	Lokakuun vallankumouksen kuukausikokous (Servi)
7.11.95	1900	Syksyn III saunailta siellä missä ennenkin
23.11.95	1830	Uusi ja mahtava JohtoKunta valitaan Suuressa VaaliKokouksessa - jälleen mahdollisuus aiheuttaa itsensä Johtaviin Asemiin
5.12.95	1900	PIKJoulu jossa uusi juuri valittu JohtoKunta esittää spehtaakkelin Rienapojat, mukana myös perinteisiä hyviä ruokia ja ennen kaikkea juomia, ja Pukki
14.12.95	1830	Joulukuun kuukausikokous Servillä, jos sattuu tulemaan syytä (eli ei kannata merkitä kalenteriin vielä kovin sitovasti)